एकंवर्षंवत्सरंउपयुंक्ष्महेभक्षयामः ॥ १२ ॥ १३ ॥ १४ ॥ १५ ॥ १६ ॥ १७ ॥ इत्यारण्यकेपर्वणिनैलकंठीयेभारतभावदीपेअष्टपंचाशदधिकद्विशततमोऽध्यायः ॥ २५८ ॥ ॥ ७ ॥

तेसत्यमाहुःकर्तव्यादयास्माभिर्वनौकसां ॥ साष्टमासंहिनोवर्षंयदेनानुपयुंक्ष्महे ॥ १२ ॥ पुनर्वहुमृगंरम्यंकाम्यकंकाननोत्तमं ॥ मरुभूमेः शिरःस्थानंतृणबिंदुसरःप्रति ॥ १३ ॥ तत्रेमांवसतिंशिष्टांविहरंतोरमेमहि ॥ ततस्तेपांडवाःशीघ्रंप्रययुर्धर्मकोविदाः ॥ १४ ॥ ब्राह्मणैःसहिताराजन्येचतत्रसहोषिताः ॥ इंद्रसेनादिभिश्चैवप्रेष्यैरनुगतास्तदा ॥ १५ ॥ तेयात्वानुस्तृतैर्मार्गैःस्वन्नैःशुचिजलान्वितैः ॥ ददृशुःकाम्यकंपुण्यमाश्रमंतपसायुतं ॥ १६ ॥ विविशुस्तेस्मकौरव्यावृताविप्रर्षभैस्तदा ॥ तद्वनंभरतश्रेष्ठाःस्वर्गंसुकृतिनोयथा ॥ १७ ॥ इतिश्रीम० आरण्यके० मृगस्वप्नोद्भवपर्वणिकाम्यकप्रवेशेअष्टपंचाशदधिकद्विशततमोऽध्यायः ॥ २५८ ॥ ॥ ७ ॥ समाप्तंचमृगस्वप्नोद्भवपर्व अथव्रीहिद्रौणिकपर्व वैशंपायनउवाच वनेनिवसतांतेषांपांडवानांमहात्मनां ॥ वर्षाण्येकादशातीयुःकृच्छ्रेणभरतर्षभ ॥ १ ॥ फलमूलाशनास्तेहिसुखार्हादुःखमुत्तमं ॥ प्राप्तकालमनुध्यांतःसेहिरेवरपूरुषाः ॥ २ ॥ युधिष्ठिरस्तुराजर्षिरात्मकर्मापराधजं ॥ चिंतयन्समहाबाहुर्भ्रातॄणांदुःखमुत्तमं ॥ ३ ॥ नसुष्वापसुखंराजाहृदिशल्यैरिवार्पितैः ॥ दौरात्म्यमनुपश्यंस्तत्कालेद्यूतोद्भवस्यहि ॥ ४ ॥ संस्मरन्परुषावाचःसूतपुत्रस्यपांडवः ॥ निःश्वासपरमोदीनोबिभ्रत्कोपविषंमहत् ॥ ५ ॥ अर्जुनोयमजौचोभौद्रौपदीचयशस्विनी ॥ सचभीमोमहातेजाःसर्वेषामुत्तमोबली ॥ ६ ॥ युधिष्ठिरमुदीक्षंतःसेहुर्दुःखमनुत्तमं ॥ अवशिष्टमल्पकालंमन्वानाःपुरुषर्षभाः ॥ ७ ॥ वपुरन्यदिवाकार्षुरुत्साहामर्षचेष्टितैः ॥ कस्यचित्त्वथकालस्यव्यासःसत्यवतीसुतः ॥ ८ ॥ आजगाममहायोगीपांडवानवलोककः ॥ तमागतमभिप्रेक्ष्यकुंतीपुत्रोयुधिष्ठिरः ॥ ९ ॥ प्रत्युद्गम्यमहात्मानंप्रत्यगृह्णाद्यथाविधि ॥ तमासीनमुपासीनःशुश्रूषुर्नियतेंद्रियः ॥ १० ॥ तोषयन्प्रणिपातेनव्यासंपांडवनंदनः ॥ तानवेक्ष्यकृशान्पौत्रान्वनेवन्येनजीवतः ॥ ११ ॥ महर्षिरनुकंपार्थमब्रवीद्बाष्पगद्गदं ॥ युधिष्ठिरमहाबाहोशृणुधर्मभृतांवर ॥ १२ ॥ नातप्ततपसोलोकेप्राप्नुवंतिमहासुखं ॥ सुखदुःखेहिपुरुषःपर्यायेणोपसेवते ॥ १३ ॥ नत्वनंतंसुखंकश्चित्प्राप्नोतिपुरुषर्षभ ॥ प्रज्ञावांस्त्वेवपुरुषःसंयुक्तःपरयाधिया ॥ १४ ॥

वनेइति ॥ १ ॥ ध्यांतःध्यायंतः ॥ २ ॥ ३ ॥ तत्कालेतस्मिन्कालेद्यूतोद्भवस्यद्यूतहेतोःशकुन्यादेः ॥ ४ ॥ ५॥६॥७॥८ ॥ अवलोककोऽवलोकितुकामः ॥ ९ ॥ १० ॥ ११ ॥ १२ ॥ १३ ॥ अनंतंसुखंनप्राप्नोतिकश्चित्पृथग्जनः कस्तर्हितत्प्राप्नोतीत्याह प्रज्ञावानिति परयाधियाब्रह्मविद्यया ॥ १४ ॥

Digitized by Google